

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/404/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115225393
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115225393.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobkyne: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. X, XXX XX V., právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 069 01 Svidník, proti žalovanej: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, právne zastúpenej AK Antol, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Kupeckého 2542/72, 902 01 Pezinok, o bezdôvodné obohatenie 421,52 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 07.10.2015 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplata sumy 421,52 € ako bezdôvodného obohatenia zo vzťahu vzniknutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.08.2010.

Žalobkyňa uviedla, že na základe predmetnej zmluvy zaplatila žalovanému sumu 2421,52 €, ale keďže je úver pre vady zmluvy bezúročný a bez poplatkov, zaplatiť mala iba poskytnutú istinu 2000 €.

Žalovaný v písomnom ako aj ústnom vyjadrení k žalobe uviedol, že napádaná zmluva má všetky náležitosti stanovené zákonom a preto je žaloba nedôvodná.

Súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 22.02.2016, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom spisu a s prihliadnutím na tvrdenia účastníkov zistil nasledujúce:

Dňa 19.08.2010 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere podliehajúca režimu spotrebiteľského úveru. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni sumu vo výške 2000 €.

Podľa § 9 ods. 2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

K § 9 ods.2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z. a totožnému § 2 písm.i) zákona č. 258/2001 Z.z. prijali slovenské krajské sudy nasledujúce závery:

KS v Trnave, sp. 10Co/158/2013 zo dňa 18.02.2014 - Zmluva o spotrebiteľskom úvere totiž okrem všeobecných náležitostí (odkaz na § 43 O. z. - pozn. odvolacieho súdu i priamo v zákonom ustanovení) musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatónnymi (povinnými), s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov (v prípade absencie uvedených náležitostí). Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

KS v Prešove, sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014 - Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Tieto zistenia zo strany žalovaného v jeho opravnom prostriedku vôbec spochybnené neboli. Preto aj za predpokladu platného dojednania výšky úrokov pre absenciu jednej z náležitostí vyžadovanej ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. žalovanému nevzniklo právo na úroky dohodnuté v zmluve. Ak žalobca zaplatil i úroky, na ktoré žalovanému právo nevzniklo, na strane tohto účastníka minimálne vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

KS v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 - každý z atribútov vyjadrený v zákone slovami suma, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež prípadne iným poplatkom. Je teda zrejmé, že predložená Úverová zmluva žiadne takéto rozčlenenie neobsahuje, preto aj z tohto dôvodu je táto Úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov.

KS v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 - Účelu úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Uvedený účel nespĺňa zmluva, ktorá neobsahuje aj vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky splátok iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Len takýto výklad požiadavky zákona spĺňa účel spotrebiteľského práva to zvýšená pozornosť venovaná ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy poskytnutého úveru a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Vo vzťahu k vyššie uvedeným záverom výkladu § 9 ods.2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z., Okresný súd Dunajská Streda položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky (týkajúce sa Smernice 2008/48/ES transpozícia, ktorej bola vykonaná zákonom č. 129/2010 Z.z.), pričom vec je vedená pod sp. zn. C - 42/15.

V uvedenom konaní Slovenská republika uviedla: „Vzhľadom na vyššie uvedené možno dospieť k záveru, že čl. 10 ods.2 písm.h)v spojení s písm.i) smernice 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že nevyžadujú, aby bola amortizačná tabuľka súčasťou zmluvy o úvere.

Podľa názoru Slovenskej republiky je možné odpoveď na túto otázku dovodiť z jasnej formulácie v čl. 10 ods.2 písm.i), ktorý stanovuje, že zmluva o úvere musí stručne a zrozumiteľne uvádzať, v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Smernica 2008/48/ES teda naopak neustanovuje povinnosť zahrnúť amortizačnú tabuľku priamo do zmluvy o úvere.“

V uvedenom konaní Európska komisia uviedla: „Na oboch miestach sa uvádza iba povinnosť uviesť výšku, počet a frekvenciu splátok, bez ďalších detailnejších požiadaviek. Preto podľa názoru Komisie zo smernice 2008/48/ES nevyplýva požiadavka uviesť presný dátum splatnosti každej jednotlivkej splátky, ale postačuje informácia o výške, počte a frekvencii splátok. Podľa názoru Komisie sa amortizačná tabuľka poskytuje spotrebiteľovi na žiadosť, kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto amortizačná tabuľka nemusí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z hľadiska objektívnosti je potrebné uviesť, že podľa procesného súdu správne názory SR ako aj Európskej komisie sa menšinovo uplatňovali aj na KS v Prešove (napr. 13Co/111/2014). Je len na škodu vecí, že v prípade rozdielného rozhodovania senátov KS v Prešove nedochádza k využitiu postupov na zjednotenie rozhodovacej praxe.

Vyššie uvedené názory SR a Európskej komisie považuje súd za správne aj s nasledujúcim odôvodnením:

Podľa § 9 ods.2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z. - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 9 ods.2 písm.l) zákona č. 129/2010 Z.z. - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods.5 zákona č. 129/2010 Z.z. - Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

Podľa legislatívnych pravidiel má zákon rovnaké skutočnosti pomenovávať rovnakými pojmami. Ak teda zákon č. 129/2010 Z.z. pozná v § 9 ods.5 pojem rozpis splátky a uvádza, čo sa tým myslí (s tým, že rozpis splátky sa poskytne na žiadosť dlžníka), nemožno § 9 ods.2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z. obsahujúci slovné spojenie „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ vykladať tiež ako rozpis splátok a to naviac ako rozpis splátok, ktorý musí byť v zmluve uvedený povinne.

O trovách konania rozhodol súd tak, že ich náhradu v konaní plne úspešnému žalovanému nepriznal, aplikujúc § 150 O.s.p.

Žalobca podával žalobu vedomý si rozhodovacej praxe slovenských krajských súdov, pričom v jej intenciách rozhodoval aj Okresný súd Prešov. Zmena rozhodovacej praxe súdu tak nemôže byť v neprospech žalobcu a v tejto skutočnosti vidí súd výnimočné okolnosti prípadu, ktoré z hľadiska spravodlivosti neumožňujú priznať náhradu trov žalovanému, aj keď bol v konaní úspešný. Súd je zároveň presvedčený, že nepriznanie trov konania žalovanému ako finančnej inštitúcii nebude mať na neho taký nepriaznivý dopad, ako by malo zaťaženie trovami konania žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.